

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 93 om et råd for socialt udsatte tilbage fra Finansudvalget.

Af Villy Søvnald (SF), Karen Jespersen (S), Margrethe Vestager (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 31/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne opfordrer socialministeren til at trække aktstykke nr. 93 om nedsættelse af Rådet for socialt udsatte tilbage fra Finansudvalget og opfordrer regeringen til i stedet at fremsætte et lovforslag om et socialt råd.

Det sociale råd skal være uafhængigt af regeringen. Det skal have frihed til at arbejde med konkrete og aktuelle problemstillinger, og det skal kunne tænke langsigtet. Det skal sikre deltagelse af et bredt udsnit af interessenter og have fokus på den forebyggende indsats, og det skal fokusere på menneskers kompetencer og ressourcer og ikke på deres begrænsninger.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der er behov for at gøre en særlig indsats for de svage grupper i samfundet, og det vil regeringen bl.a. gøre ved at nedsætte Rådet for socialt udsatte.

Kl. 15.45

Regeringen er ikke uenig i beslutningsforslagets beskrivelse af et sådant råds arbejdsfelt. Det er vi sådan set meget enige i. Det er regeringens holdning, at rådet for socialt udsatte skal komme med forslag til forbedringer for de svageste grupper i samfundet, og at rådet skal besidde indsigt og viden om disse gruppers forhold.

Regeringen er således enig i, at rådet for socialt udsatte skal have frihed til selv at vælge, hvilke problemstillinger der skal tages op til behandling. Men regeringen har den opfattelse, at uafhængigheden ikke nødvendigvis opstår i kraft af, at organisationer udpeger eller høres, men i kraft af de personer, der sidder i rådet.

Når regeringen ønsker rådet nedsat ved et aktstykke, er det alene med det formål at få rådet på plads hurtigst muligt, så det kan begynde sit arbejde med at forbedre forholdene for de svageste i vores samfund.

Det haster. Det har vi set på den debat, vi har haft i dag, og de debatter, vi har haft tidligere. Der er hjemløse, sindslidende, der i dag har brug for behandling, bolig osv. og ikke for politisk drilleri om formaliteter.

Det er ikke enestående, at institutioner og råd er blevet oprettet ved et aktstykke, som er godkendt af Folketingets Finansudvalg. Det er der mange eksempler på. Det er der normalt ikke noget juridisk eller parlamentarisk problem ved, og det redegjorde statsministeren for i samråd onsdag den 30. januar i Folketingets Finansudvalg.

Som eksempel kan nævnes, at Børnerådet blev oprettet ved et aktstykke. Her fremsendte socialministeren et aktstykke til Finansudvalget den 3. maj 1994. »Der er tale om et uafhængigt råd, som skal følge og synliggøre udviklingen i børns vilkår og tale børnenes sag.« Finansudvalget tiltrådte aktstykket den 11. maj 1994. Så det gik jo hurtigt, fordi der var en velvillig opposition. Herefter udpegede den daværende socialminister formanden.

Det er i fuld overensstemmelse med god parlamentarisk fremgangsmåde, at institutioner etableres ved et aktstykke.

Regeringen mener ligesom forslagsstillerne, at der er brug for at give indsatsen over for de svageste grupper et løft. Det vil regeringen bl.a. gøre ved at nedsætte rådet for socialt udsatte. Regeringen vil gøre rådet for socialt udsatte til et stærkt talerør for de svageste grupper i samfundet.

Regeringen ønsker at etablere rådet for socialt udsatte så hurtigt som muligt, og derfor har regeringen altså valgt at nedsætte rådet ved et aktstykke. Vi kan derfor ikke støtte det beslutningsforslag, der her er fremsat af de fire partier, SF, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige til socialministeren, at det her bestemt hverken er drilleri eller formaliteter. Det ville vi hverken forstyrre Folketinget eller socialministeren med så sent en fredag eftermiddag. Det her drejer sig om principper, nemlig et afgørende princip der hedder uafhængighed – frihed kunne man sige. Friheden til at kritisere; friheden til at mene det, man vil, og påpege de ting, man finder nødvendige, i modsætning til en central styring, hvor en regering håndplukker de folk, den gerne vil have.